

været ført, ud fra denne Betragtning er det kun, jeg nu har undersøgt, ligesom ogsaa ved Sagens første Behandling, hvad det er, der begrundet Berettigelsen af denne Lovgivning, og ud fra denne Betragtning er det, jeg har bedømt det foreliggende Lovforslag og sagt, at jeg finder ikke, at det, der foreligger, giver mig Grund til at gaa med til det foreliggende Lovforslag om en Forlængelse af den ekstraordinære Krigslovgivning. Det eneste, som jeg har udtalt, og som har givet Anledning til Udtalelserne fra den højtærede Justitsministers Side og endelig til den pædagogiske Forelæsning, som det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) fremkom med, er følgende: *Noget* medvirkende til vor Opfattelse har det ogsaa været, at der i den senere Tid har været rejst saa stærk Kritik mod Justitsministeriets Brug af Loven af 1875, en Kritik, der ogsaa i denne Sal tidligere er kommet til Orde ved flere Lejligheder, fra flere Medlemmers Side, og det kan jo selvfølgelig ikke opfordre os til at forlænge en ekstraordinær Lovgivning paa dette Omraade, at den ordinære Lovgivning administreres paa en Maade, der vækker saa megen Kritik. Det er det eneste, jeg har sagt, og det er paa det Grundlag, den højtærede Justitsminister har grebet ind og det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds har holdt den Tale, som jeg maaske ogsaa maa have Lov til at stemple som mere end mærkelig.

Kragh: Naar det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) siger, at Modstand mod den Lovgivning, der her foreligger til Behandling, ikke er rejst i Pressen, men rejst her, maa jeg herom sige til det ærede Medlem, at Modstanden her paa Rigsdagen kan selvfølgelig ikke rejses ved Pressen direkte, men det kan ske i høj Grad indirekte, og der er vist ikke noget Medlem her, som ikke ser det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds' Stilling til denne Sag i Belysning af hele denne Sags Behandling i Pressen forud for den Behandling der foregaar her, og i første Række i den Presse, som repræsenterer det Parti, hvis Ordfører det ærede Medlem er her i Dag. Naar det ærede Medlem derfor siger, at Pressepolemikken interesserer ham ikke, og med det samme siger, at de Oplysninger, der har været stillede til hans Raadighed, ikke har virket overbevisende paa ham med Hensyn til Nødvendigheden af Fortsættelse af denne Lovgivning, staaer disse Udtalelser i et mærkeligt Misforhold til den logiske Sans, som det ærede Medlem øvrigt er kendt for at vise. Thi Oplys-

ningerne om denne Sag, om dens Forhistorie og om denne Lovgivnings Nødvendighed vilde det ærede Medlem netop kunne faa ikke mindst ved at studere sin egen Partipresse. Ganske vist, disse Oplysninger vilde være for en væsentlig Del fejlagtige, men det ærede Medlem sidder Kilden for de rette Oplysninger i denne Sag saa nær, at han meget vel vilde have kunnet besidde al den Oplysning, som vilde have gjort det muligt for ham at tage Stilling paa et virkelig vel overvejet og rationelt Grundlag, naar denne Sag skulde afgøres. Man kan ikke paa een Gang beklage sig over ikke at have faaet Oplysninger nok og med det samme pure afvise de Oplysningskilder, som dog faktisk har staaet gennem Maaneder til det ærede Medlems Raadighed.

Maa jeg saa blot sluttelig sige til det ærede Medlem, at det glædede mig, at han, skønt han saa højtideligt begyndte med at afvise enhver Hensyntagen til de Bemærkninger, jeg havde fremsat, dog til syvende og sidst forbarmede sig og skænkede disse Udtalelser den Opmærksomhed, som jeg havde ventet, han vilde skænke dem. Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at jeg agter ikke at optræde som Opdrager overfor ham; han er saa langt fra noget Barn, og hans Optræden her i Rigsdagen, skønt han er ude paa Glædis, viser det tydeligt, men der er ogsaa andre end Børn, der trænger til Behandling i visse Tilfælde; det er ogsaa undertiden nyttigt at bidrage til at lyse op i Mørket, selv naar dette ganske mærkværdigt og uventet er at finde hos det ærede Medlem. Det er det, jeg ved denne Lejlighed har villet gøre, samtidig med at jeg har villet nævne, at man i vide Kredse er opmærksom paa og er klar over, at de Presseangreb er utilbørlige, som er Baggrunden for det ærede Medlems Stilling her i Dag ved denne Sags Behandling.

Steincke: Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) har ikke Ret i, at jeg ikke vilde skænke hans Betragtninger nogen Opmærksomhed. Det vilde jeg gerne, forsaavidt de vedrørte den foreliggende Sag. Det var kun, forsaavidt de vedrørte den Opgave, han frivillig, men mod sin Villie, har paataget sig, nemlig at optræde som min Opdrager, at jeg ganske afviste hans Bemærkninger. Jeg skal ogsaa nu gerne skænke de af hans Bemærkninger, der vedrører den foreliggende Sag, Opmærksomhed, men de er forbavsende faa. Det er nemlig aldeles ikke denne Lov, der har været